

Nieuwe geneesmiddelen

Paricalcitol (Zemplar)

Op 21 april 2005 is Zemplar van Abbott geregistreerd voor de profylaxe en de behandeling van hyperparathyreoïdie ten gevolge van chronische nierfunctiestoornis. Het werkzame bestanddeel is paricalcitol, behorend tot de vitamine-D-groep. Paricalcitol verlaagt de concentratie van parathyreoïdaal hormoon (PTH) binnen zes weken met circa 30%.

Paricalcitol wordt intraveneus toegediend via een centrale lijn tijdens de hemodialyse of als bolusinjectie in ten minste 30 s. De dosering voor volwassenen op basis van het lichaamsgewicht is 0,04-0,1 µg/kg om de dag; op basis van de PTH-concentratie is de dosering in µg gelijk aan de concentratie intact PTH (pg/ml) gedeeld door 80, om de dag; bij onvoldoende effect te verhogen met 2-4 µg met tussenpozen van twee tot vier weken; indien de concentratie intact PTH daalt tot beneden 150 pg/ml dient de dosering te worden verlaagd. Tijdens het instellen van de dosering dienen de serumcalcium- en de fosfaatconcentratie frequenter te worden gecontroleerd dan normaal.

Als bijwerking kan bij chronisch gebruik hypercalciëmie optreden, zelden gemeld zijn metaalsmaak en allergische reacties zoals urticaria, huiduitslag en jeuk.

Hypercalciëmie of vitamine-D-intoxicatie zijn contra-indicaties. Over gebruik tijdens de zwangerschap bij de mens is onvoldoende bekend. Het is niet bekend of paricalcitol overgaat in de moedermelk.

[www.winap.nl, geraadpleegd 18 juli 2005]

Amlexanox (Mirafitil)

Het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen heeft op 6 juni 2005 Mirafitil 5%, pasta voor oromucosaal gebruik 50 mg/g geregistreerd. Het is geclassificeerd in de groep Overige middelen voor lokaal gebruik in de mond'. De afleverstatus is uitsluitend recept. Zambon Nederland is de registratiehouder.

Het werkzame bestanddeel van Mirafitil is amlexanox, een anti-allergisch en ontstekingsremmend middel. In-vitro-onderzoeken hebben aangetoond dat amlexanox een krachtige remmer is van de vorming en/of de vrijgifte van ontstekingsmediatoren (histaminen, leukotriënen) uit mestcellen, neutrofielen en mononucleaire cellen. Amlexanoxpasta mag niet worden gebruikt door kinderen en adolescenten (<18 jaar) en ouderen, bij deze patiëntengroepen zijn geen specifieke studies uitgevoerd. De dosering voor volwassenen is 3 mg amlexanox (0,5 cm pasta) per aft, gedurende maximaal zeven dagen. De pasta moet zo vlug mogelijk en binnen 48 uur na het begin van de symptomen worden aangebracht, zodra de patiënt zich bewust is van de symptomen van kleine aften. De pasta moet viermaal daags worden aangebracht na de maaltijd en het tandenpoetsen.

De meest voorkomende bijwerkingen zijn voorbijgaande pijn, prikkeling en/of een brandend gevoel op de plaats van de toepassing. De handen moeten onmiddellijk na het aanbrengen van de pasta worden gewassen. Bij contact met de ogen moeten deze onmiddellijk gespoeld worden met water.

[www.cbg-meb.nl, geraadpleegd 1 juli 2005]

Reacties

Een reactie telt maximaal 300 woorden. De redactie heeft het recht reacties te redigeren, in te korten en te weigeren. Reacties die voor 9 uur op maandag in digitale vorm zijn ontvangen worden zo mogelijk dezelfde week geplaatst.

Huisarts wil feedback van apotheker

FTO wel invloed op voorschrijven nieuwe geneesmiddelen

Uit het onderzoek van Muijrsers, zoals beschreven in het artikel *Huisarts wil feedback van apotheker. FTO heeft geen invloed op kwaliteit van voorschrijven* [Pharm Weekbl. 2005;140(34):1040-1] blijkt dat FTO geen effect heeft op de kwaliteit van voorschrijven en dat artsenbezoekers een negatieve invloed hebben [1]. Voorlopige resultaten uit onderzoek van de Universiteit Utrecht, in samenwerking met NIVEL, laten echter wel een effect van FTO's zien als het gaat om het voorschrijven van nieuwe geneesmiddelen [2]. In het onderzoek is het voorschrijven van Vioxx, Nexium, Seretide, Spiriva en Crestor door huisartsen in de eerste zes maanden na marktintroductie geanalyseerd. Het blijkt dat huisartsen die deelnemen aan kwalitatief goede FTO's minder nieuwe geneesmiddelen voorschrijven dan collega's uit vrijblijvende FTO's. Interessant is dat er minder nieuwe geneesmiddelen worden voorgeschreven bij huisartsen en apothekers die tijdens het FTO duidelijke afspraken maken over wie artsenbezoekers ontvangen. Het onderzoek laat geen duidelijke relatie zien tussen het kwaliteitsniveau van het FTO en kenmerken van apothekers, zoals onder andere hun zelfredzaamheid, communicatieve vaardigheden en initiatieven

tijdens het FTO. Het profiel van de invloedrijke apotheker blijft dus nog onduidelijk. Wat betreft de invloed van de apotheker onderschrijven wij de conclusie van Muijrsers dat het FTO een goede manier is voor apothekers om invloed te hebben op het voorschrijven van geneesmiddelen. Apothekers kunnen hun invloed vergroten door zich meer toe te leggen op de organisatie van het FTO. Naast de inbreng van gemotiveerde en deskundige deelnemers is een goed gestructureerd FTO cruciaal.

Stefan Florentinus en Rolf van Hulst,
9 september 2005

LITERATUUR

- Muijrsers PEM, et al. Differences in prescribing between GPs. Impact of the cooperation with pharmacists and impact of visits from pharmaceutical industry representatives. *Fam Pract.* 2005; p. cmi 074.
- Florentinus S. Invloed apotheker in kaart gebracht. Promovendus onderzoek prescriptie nieuwe geneesmiddelen. *Pharm Weekbl.* 2002;35:1237.